

пръподавам по новата метода за взаимно учене. В' Севлиево пръкарах 10 мъсесца и пръз това връме се занимавах исклучително с' уроците си и с' прочитане твърдъ жадно каквито книги ми попадняха в' ржка, повечето от които си доставях от Габрово.

Пръз 1847 год. миних за учител в' Ловеч и там се застоех нѣщо година и половина. Когато станах казанджия аз бѣх почти заръзал книжевните си занятия, та и всичките си любими „стари думи“, които до тогида бѣх успѣл да запиш, бѣх затурил нѣйдъ дѣто вторий път не ги видѣх. В' Ловеч, у мене на ново се породи желаньето, което бѣх почувствуval слѣд расказ'а на Дѣда Драгана в' Пиперково, да станѫ списател и да се занимаю с' книжнината, и в' Ловеч почева сѫщински моята литературна дѣятельность. Наистина, аз бѣх се позанимавал нѣщо с' книжнината още от когато станах пръв път учител. Въ Търново бѣх се опитал да съчиня за Българските училища учебникъ по Славянската грамматика. В' Килифарево написах статия по кощунствуваньето на гължбите и за праздното прѣкарванье на връмето от Гръцките владици, писах нѣщо и по Акатиста на Св. Ивана Златоустаго и Св. Ивана Рилскаго. В' Севлиево бѣх описан една случка на която сам бѣх свидѣтел, именно как един ден един Турчин в' срѣд едно кафене би за нищо и никакво едного Българина и ни един от присѫтствующите не се осмѣли да каже нѣщо на Турчина, това което тогава ми направи силно впечатление и мя подбуди да опиш това събитие. Но, всичките тия мои опити в' списателството бѣха написани на Славянский язикъ, не на Българский. Първите мои съчинения на простонародний наш язик аз подкачих въ Ловеч. Тук аз не само че се залових пак да събирам любимите си „стари думи“, да записвам пѣсни, приказки, прѣдания и други подобни материали, нѣ възбуди се у мене и страсть да съчинявам стихове и да крою поеми. До това връме аз бѣх се занимавал и с' стихотворството, но не твърдъ сполучливо. Повечето от стиховете които бѣх съчинил бѣха училищни за поощрение младите към учене; **любовни**, за да отървѫ младежите от Турските пѣсни които по онова връме бѣха на мода да се пѣят, или пак такива с' които подгаврях Гръцките владици и тѣхните мекерета. Почти всички тия стихотворения, както и много други от сѫщинъ характер